Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26418
Copyright: Admont, Benediktinerstift

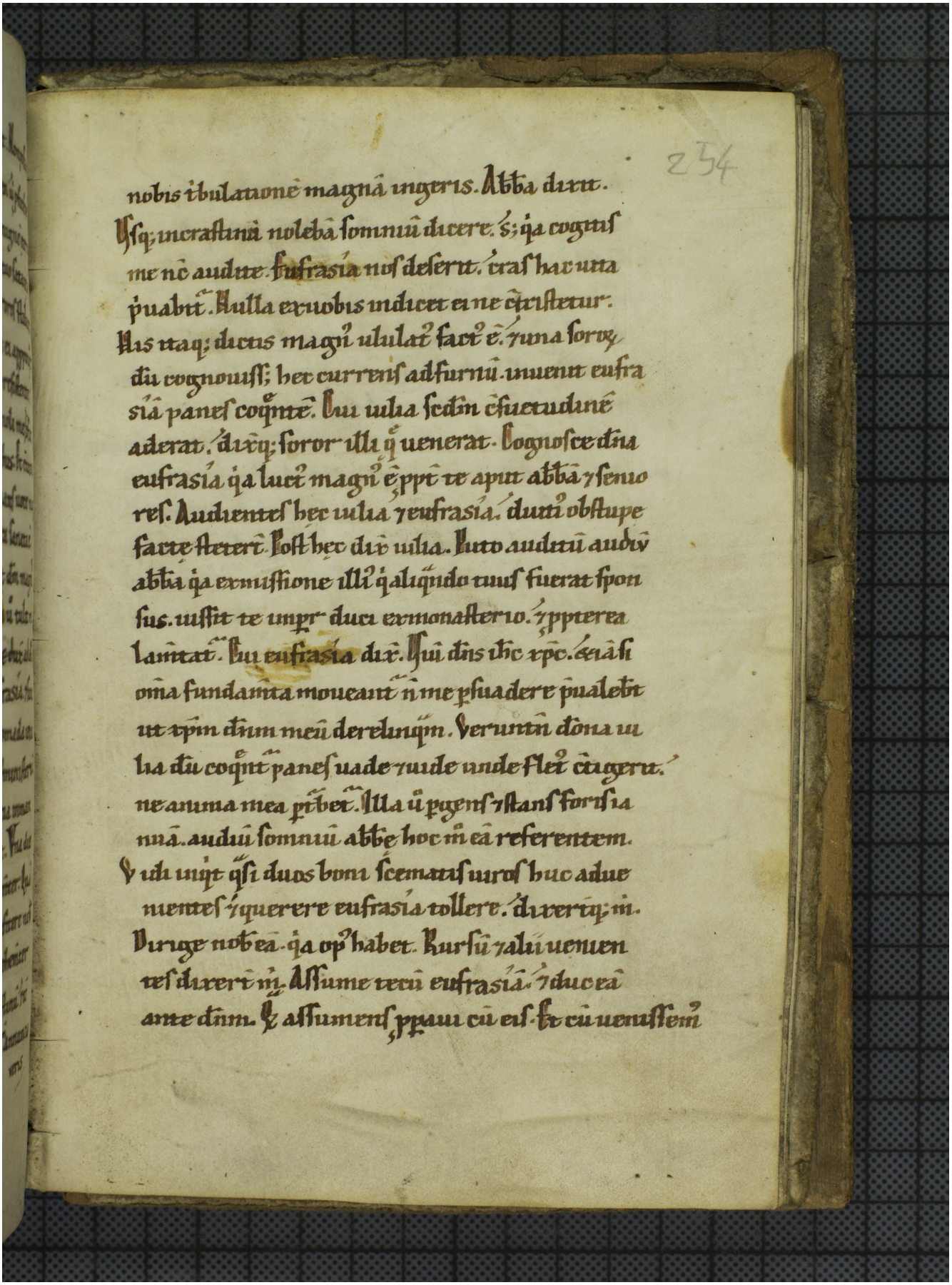

254

nobis tribulatione magna ingeris. Abba dixit.
Usq; in crastinum noleba somnum dicere. s; qa cogitus
me nc audire. Eufrasia nos deseruit. cras hac urta
puabit. Nulla ex uobis inducet ei ne contristetur.
His itaq; dictis magno ululatu facto e. ruma soror
diu cognouisse; hec currens ad furnum. inuenit eufra
sia panes coquente. Cui iulia secdm consuetudinem
aderat. dixeq; soror illi q uenerat. Cognosce dna
eufrasia qa lucem magnum e ppter te apuit abba ⁊ senio
res. Audientes hec iulia ⁊ eufrasia. diuti obstupe
facte steterunt. Post hec dixit iulia. Iuro audituu audiu
abbia qa ex missione illu qaliquido tuus fuerat spon
sus. iussit te impr duci ex monasterio. ⁊ pptera
lamentat. Cui eufrasia dixit. Qui dns ihc xpc. ceia si
oma fundamta moueant nm me pruadere pualebit
ut xpm dnm meum derelinqm. Verumtn dona iu
lia diu coquit panes uade ⁊ uide unde fleat cingere.
ne anima mea pibet. Illa u pgens ⁊ stans foris ia
nua. audiu somnuu abbe hoc m ea referentem.
Vidi unpt qsi duos boni scematis uiros huc adue
nientes ⁊ querere eufrasia tollere. dixerq; m.
Dirige nos ea qa op habet. Iterum ⁊ alii uenien
tes dixerunt m. Assume tecum eufrasia. ⁊ duc ea
ante dnm. Et assumens ppaui cu eis. Et cu uenissem